Τετάρτη, 19 Οκτωβρίου 2016

Η ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ [Κλαίρης Θεοδώρου, Εκδόσεις Ψυχογιός]

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ ΒΙΒΛΙΟΥ

Λέρος 1975. Ένα αρματαγωγό του Πολεμικού Ναυτικού προσεγγίζει το λιμάνι του μικρού, ακριτικού νησιού. Μέσα του, δεμένοι χειροπόδαρα, άντρες και γυναίκες, επιβάτες σε ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή με προορισμό την «Αποικία», όπως αποκαλούν οι ντόπιοι το ίδρυμα, που, παρά την αποστροφή που τους προκαλεί, τους εξασφαλίζει το ψωμί τους.
Ανάμεσα στα ανθρώπινα ράκη που καταφθάνουν στο νησί είναι και ο δεκαεξάχρονος Άλκης. Ο δικός του εγκλεισμός όμως, όπως και κάποιων άλλων που νοσηλεύονται στη Λέρο, ουδεμία σχέση έχει με κάποια ψυχική ασθένεια. Οικογενειακά μυστικά που δεν μπορούν να βγουν στο φως της συντηρητικής κοινωνίας, ανίερα ερωτικά πάθη και αναπηρίες κάθε μορφής θάβονται εκεί μια για πάντα. Άνθρωποι ξεγραμμένοι, με το κλειδί της τύχης τους πεταμένο στα αζήτητα, καλούνται να συμβιώσουν σε ένα περιβάλλον εχθρικό και τρομακτικό συνάμα.
Χρόνια αργότερα, η νεαρή Έλλη προσπαθεί απεγνωσμένα να ξεδιαλύνει το θολό παρελθόν της οικογένειάς της. Εγκλωβισμένη σε έναν κυκεώνα σκοτεινών μυστικών, αμφιταλαντεύεται μεταξύ αλήθειας και ψέματος, έρωτα και απελπισίας. Η Έλλη παλεύει να καταλάβει, να συγχωρέσει, να προχωρήσει. Μονάχα όμως η αλήθεια, όσο σκληρή κι αν είναι, μπορεί να της χαρίσει μια φυσιολογική ζωή. Γιατί «είναι πολύ άσχημο να μην έχει κανείς μέλλον, είναι όμως κυριολεκτικά αφόρητο το να μην έχει παρελθόν».

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΜΟΥ

Το τρίτο μυθιστόρημα της Κλαίρης Θεοδώρου, από τις εκδόσεις Ψυχογιός πλέον, είναι ένα μυθιστόρημα πολυσχιδές, το οποίο κινείται σε δυο κεντρικούς άξονες θίγοντας ταυτόχρονα σημαντικούς κοινωνικά θέματα που μαστίζουν στη χώρα από τη δεκαετία του '70 και έπειτα.
Τέσσερις κεντρικοί ήρωες οι οποίοι αφηγούνται τις ιστορίες τους σε πρωτοπρόσωπη αφήγηση, μια τεχνική που βοηθάει τον αναγνώστη να καταβυθιστεί στον ψυχισμό των ηρώων και να επιτευχθεί έτσι μια πλήρης ψυχογράφηση των χαρακτήρων. Με

μαεστρία η συγγραφέας σκιαγραφεί και αναδεικνύει τα χαρακτηριστικά των ηρώων, μέσα από την καθημερινότητα, τις επιλογές και τις πράξεις τους.

Η ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ είναι ένα μυθιστόρημα το οποίο ακροβατεί μεταξύ δυο αξόνων. Ο πρώτος και κεντρικός είναι η ζωή εντός των τοίχων του Κρατικού Θεραπευτηρίου Λέρου -*ή αλλιώς Αποικία*-, ένα ψυχιατρικό κέντρο που κατάφερε να σοκάρει και να αφυπνίσει πολύ κόσμο. Οι τραγικές και ζοφερές σκηνές που διαδραματίζονται εντός της *αποικίας*σκιαγραφημένες με τρόπο γλαφυρό και ζωντανό συγκλονίζουν τον αναγνώστη ενώ ταυτόχρονα δίνουν στοιχεία για την ιστορία του θεραπευτηρίου και τον εγκλεισμό πολλών ανθρώπων που δεν έχριζαν ψυχιατρικής υποστήριξης. Μια μαύρη σελίδα στην ιστορία του θεραπευτηρίου.

Παράλληλα με την ιστορική αναδρομή και την αναφορά στο θεραπευτήριο το μυθιστόρημα διαθέτει μια κοινωνική χροιά θίγοντας κοινωνικά θέματα που απαιτούν έναν βαθύτερο προβληματισμό σχετικά με τις ανθρώπινες σχέσεις, την αντίδραση των ανθρώπων εν βρασμώ, τις συνέπειες των πράξεων αλλά και την ψυχική δύναμη και το σθένος, την αδιαφορία των γονιών απέναντι στα παιδιά, τον παράνομο έρωτα, την πορνεία και τα ναρκωτικά. Η Κλαίρη Θεοδώρου καταφέρνει να ζωντανέψει στο χαρτί την τοιχογραφία μιας σχετικώς σύγχρονης εποχής στην οποία ωστόσο τα ελληνικά ταμπού και η τάση της επαρχίας να καταδικάζει με ευκολία κάθε τι κοινωνικά μη αποδεκτό διαφαίνεται με τρόπο έντεχνο.

Αδιαμφισβήτητα η περιγραφική δεινότητα της συγγραφέως, με λεξιλόγιο απλό μεν σωστό και γοητευτικό δε, γοητεύει τον αναγνώστη και τον καθοδηγεί σε μια λογοτεχνική εξόρμηση στα τρίσβαθα της ανθρώπινης υπόστασης μέσα από μια πλοκή γρήγορη, με μια αφήγηση που συνταράσσει με το ρεαλισμό και τη γλαφυρή περιγραφή ζοφερών σκηνών.

Η ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ, ένα μυθιστόρημα που διαβάζεται μεν απνευστί ωστόσο υποστηρίζει και ένα δεύτερο επίπεδο ανάγνωσης στο οποίο διαφαίνεται η ανθρώπινη φύση στο μεγαλείο της με έναν τρόπο συγκαλυμμένο και εμπνευσμένο. Ένα μυθιστόρημα που δύσκολα θα ξεχαστεί. Μια ιστορία συγκλονιστική που θα χαραχτεί στο μυαλό και την ψυχή των αναγνωστών. Ένα βιβλίο που θα σας συνταράξει. Μην το χάσετε!

Ελευθέριος Α. Μανδαλιανός